

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно было меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ было меджидіе. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ приѣмлены и да сѣ испращатъ въ полицію, въ групъ, или въ пощенскыя тѣлбры (пулоче), Пѣтскы, Прусскы, Русскы и Францускы, на Редакторъ-та у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣстятъ по 2 гр. на редъ-та.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВѢРТЪКЪ, 27 АПРИЛІЙ 1878.

Брой 17.

2.

ПЕРВООБРАЗНЫЙ ЯЗЫКЪ НА ВѢТХІЙ ЗАВѢТЪ.

1. ВѢТХІЙ ЗАВѢТЪ е былъ написанъ най-напрѣдъ на Еврейскій языкъ, освѣнь нѣкои части отъ Ездры и Даниїла и единъ стихъ отъ Іереміѣ, (Ездра отъ 4; 8 до 6; 18. 7; 12—26. Дан. 2; 4, отъ срѣдъ-та на стихъ-тъ до край-тъ на главѣ 7. Іер. 10; 11,) които сѣ были написаны на Халдейскій языкъ. Еврейскій языкъ е единъ отъ онѣзи сродныя языцы, които въобще сѣ наричатъ Симетическы, защото тѣ сѣ сѣ говорили най-вече отъ потомцы-тъ Симовы. Главни-тъ клонове на Симетическій языкъ сѣ 1) Арабскій, отъ който произхожда и Еѳіопскій; 2) Арамейскій, който заключава Источно-Арамейскій-тъ или Халдейскій-тъ и Западно-Арамейскій-тъ или Сирийскій-тъ; и 3) Еврейскій-тъ. Всички-тъ тѣзи языцы, освѣнь Еѳіопскій-тъ, сѣ пишуть отъ дѣсно на лѣво.

2. Ныѣшня-та Еврейска азбука, която сѣ нарича Асурійска, не е първоначална-та азбука на Еврейскій языкъ. Первообразна-та му азбука е прѣдставена въ надписи-тъ на Макавейскы-тъ монеты, дѣто буквы-тъ много прилячатъ на Самарянскы-тъ и Финикійскы-тъ буквы. Споредъ едно Еврейско прѣданіе, настоящи-тъ четвъртиты буквы были въведены отъ Ездры; съмнително е, обаче, да ли това прѣданіе е вѣрно. Нѣкои не го приѣматъ и искатъ да кажатъ че сегашны-тъ Еврейскы буквы сѣ сѣ образували постепенно отъ нѣкой по-старъ видъ буквы.

3. Еврейска-та азбука, както и другы-тъ Симетическы азбуки освѣнь Еѳіопскы-тъ, най-напрѣдъ състояла само отъ съгласны буквы. Обаче, отъ онѣзи съгласны буквы нѣкои сѣ употрѣбавали и като гласны; и до когато Еврейскій языкъ служилъ на народъ-тъ като говоримъ языкъ, такава азбука была достаточна.

4. Прѣдъ Вавилонскій-тъ плѣнь Евреи-тъ, които сѣ сѣ родили и въспитали въ Вавилонъ и околны-тъ му области, усвоили отъ нужды языкъ-тъ на Вавилоняны-тъ, т. е. Халдейскій языкъ. Слѣдъ плѣнь-тъ Еврейскій языкъ сѣ говорилъ и писалъ само отъ пророцы-тъ и учены-тъ, а народъ-тъ въобще говорилъ Халдейскій.

Естественно е было за пророцы-тъ и историцы-тъ, които писали слѣдъ плѣнь-тъ, да употрѣбаватъ священный языкъ на бащи-тъ си, но това не показва че и народъ-тъ въобще е говорилъ Еврейскій. Освѣнь това, много части отъ книги-тъ на Даниїла и Ездры сѣ написаны на Халдейскы, което показва че този языкъ е былъ тогава познатъ въобще на народъ-тъ.

5. За много столѣтія слѣдъ като Еврейскій языкъ прѣстаналъ да сѣ говори отъ общій народъ, произношеніе-

то му сѣ съхранило по прѣданіе чрѣзъ прочтаніе въ Еврейскы-тъ съборища. Само нѣколко вѣкове слѣдъ Христа (между шестыи и десетыи вѣкъ) сѣ прибавили на языкъ-тъ нѣкы бѣлѣзы, вмѣсто гласны буквы, и другы отличительны знакове за да сѣ запази повѣзможности точно-то му произношеніе. Това дѣло сѣ приписва на нѣкои учены Іудеи отъ Тиверіѣ, които сѣ наричали Масорити, отъ думъ-тъ масоръ, прѣданіе; и Еврейскы-тъ прѣписи на ВѢТХІЙ ЗАВѢТЪ сѣ отличительны знакове сѣ наричатъ Масоритическы. Освѣнь отличительны-тъ знакове и ударенія за произношеніе-то, въ прѣписи-тъ сѣ прибавены и много бѣлѣжки, граматическы и критическы. Трѣбва да кажемъ че писатели-тъ, които сѣ въвели тѣзи отличительны знакове, ударенія и бѣлѣжки, сѣ были учены челоуѣци, добръ познати съ граматическы-тъ правила на языкъ-тъ и съ произношеніе-то му въ съборища-та. Трѣбва още да кажемъ че тѣ отъ благоговѣніе къмъ Слово-то Божіе не въвели въ самы-тъ редове на первообразно-то писаніе тѣзи отличительны знакове, но ги писали отъ горъ и отъ доло.

6. Благоговѣніе-то на Евреи-тъ къмъ священные-тъ имъ книги сѣ показва отъ правила-та, които были установлены за онѣзи които ги прѣписвали за употрѣбеніе въ съборища-та. Онѣзи правила прѣдписвали и най-малкы подробности: тѣи на примѣръ тѣ опрѣдѣляли качество-то на мастило-то и хартиѣ-тъ които прѣписвачи-тъ трѣбовало да употрѣбаватъ; чело-то, дѣлжинѣ-тъ и широчинѣ-тъ на стѣлпове-тъ; число-то на редове-тъ въ всякой стѣлпъ, и число-то на думы-тъ въ всякой редъ. Всѣкъ думъ, прѣди да ѣхъ напише, прѣписачъ-тъ былъ длѣженъ да ѣхъ гледа добръ въ первообразно-то писаніе и да ѣхъ произнесе съ гласъ. Прѣди да напише име-то Божіе, той трѣбовало да омые перо-то си. Проза не трѣбовало да сѣ пише както сѣ пише поезія, нито пакъ поезія както сѣ пише проза. Когато сѣ свѣршвалъ прѣписъ-тъ, трѣбовало да сѣ разгледа вѣтрѣ въ тридесетъ дни за да сѣ удобри или да сѣ отхвърли. Отъ тѣзи правила, ако нѣкои отъ тѣхъ и да сѣ виждатъ суетвѣрны, ный можемъ да сѣ увѣримъ колко точно и вѣрно Евреи-тъ сѣ упазили священные-тъ книги.

Най-древня-та исторія на первообразны-тъ списанія не е добръ извѣстна; но отъ дълбоко-то благоговѣніе което Евреи-тъ показвали къмъ тѣхъ отъ вѣрье-то на Вавилонско-то плѣненіе, ный трѣбва да вѣрваме че самы ги пріели същи-тъ, както ги е оставилъ Ездра. За первообразны-тъ писанія прѣди вѣрье-то на Ездры срѣщамы само нѣколко краткы бѣлѣжки въ историческы-тъ книги. Но отъ способность-тъ и вѣрность-тъ на Ездры който “бѣ книжникъ искусенъ въ Моисеевъ-тъ законъ

който даде Господъ Богъ Израилевъ” и отъ благоразуміе-то и ревность-тъ на неговы-тъ помощники, трѣбва да вѣрваме че священные-тъ книги, които ни сѣ дошли прѣзъ тѣхны-тъ рѣцѣ, съдържатъ, въ всякы-тъ сжщественны подробности, первообытны-тъ ученія.

7. Колкото за вѣрье-то въ което сѣ были написаны Еврейскы-тъ рѣкописи упазени до сега, трѣбва да забѣлѣжимъ че много отъ тѣхъ не сѣ по-стары отъ дванадесетый вѣкъ. Въ това отношеніе има голѣма разлика между тѣхъ и Гръцкы-тъ и Латинскы-тъ рѣкописи на Новый Заветъ, отъ които нѣколко сѣ отъ петій и четвъртый и може-бы даже отъ третій-тъ вѣкъ, и много отъ прѣди десетый вѣкъ. Но отъ извѣстны-тъ Еврейскы рѣкописи най-старый-тъ е единъ рѣкописъ на петь-тъ книги Моисеевы, написанъ на кожъ, който сѣ съхранява сега въ Одессѣ, и който вѣроятно принадлежи на шестый вѣкъ. Единъ свитѣкъ, който сѣ употрѣбавалъ въ едно Еврейско съборище, наскоро сѣ е открылъ въ Кримъ; той е отъ годинѣ-тъ 489 слѣдъ Христа. Прѣдполага сѣ че единъ отъ рѣкописы-тъ на Роеи принадлежи на осмый вѣкъ, а другы-тъ сѣ отъ деветый и десетый вѣкъ, съ нѣколко отъ единадесетый вѣкъ.

8. По образъ-та, Еврейскы-тъ рѣкописи сѣ дѣлятъ на общенародни и частни. Общенародны-тъ рѣкописи сѣ написаны внимателно на пергаментъ, безъ никаквы бѣлѣзы за гласны буквы и безъ раздѣленія на стихове. Частны-тъ рѣкописи сѣ написаны въ видъ на книги, повечето на пергаментъ, а нѣкои отъ поновы-тъ на хартиѣ. Отличительны-тъ знакове и гласны-тъ бѣлѣзы сѣ написаны отдѣлно отъ первообразно-то писаніе; послѣдно-то е писано съ по-дебело перо и съ различно мастило. По крайща-та на рѣкописы-тъ сѣ намиратъ Масоритическы бѣлѣжки, или пакъ молитвы, псалмы, равнинскы тълкованія и др. т.

9. Сжществуватъ, тоже на Еврейскій языкъ, рѣкописи на петь-тъ книги Моисеевы, написаны съ Самарянскы буквы. Тѣ сѣ сѣ изнамѣрили на 1616, и има разны мнѣнія за произхождение-то нмъ. Нѣкои прѣдполагатъ че Самаряни-тъ сѣ ги пріели по наслѣдство отъ десетъ-тъ Израилевы племена; другы — че тѣ сѣ сѣ въвели когато сѣ основалъ Самарянскій храмъ на горѣ-тъ Гаризинъ; треті казватъ че тѣ были донесены отъ Израилескы священники неспроводенъ да проповѣда на Самаряны-тъ Слово-то Божіе. Въобще сѣ приѣма отъ богословцы-тъ че много промѣненія сѣ станжали въ Самарянскы-тъ рѣкописы, но при всичкомъ това, достозабѣлѣжительно-то съгласіе на онѣзи рѣкописы съ прѣводъ-тъ на Седемдесетъ-тъ Прѣводители не може да сѣ объясни освѣнь ако приѣмемъ че первоначальный Самарянскій прѣписъ трѣбва да е былъ съгласенъ съ

рѣкописы-тъ отъ които Александрійскый прѣводъ сѣ извѣршилъ.

Христіани-тъ трѣбва да сѣ “радовать всякой день.” Всякой день наистинѣ носи свои-тъ сѣмжнотіи, опасности, нужности и искушенія; и ный трѣбва ежедневно да сѣ хранимъ съ ученія-та на Христа, ако некамы ежедневно да сѣ радуемъ съ Него. Храма-та, коѣкото смы яли вчера, не е храма за днесъ; така и благодать-та, коѣкото ни сѣ е дала вчера, не е благодать за днесъ. Ный сѣ нуждаемъ ежедневно отъ духовныхъ силъ за душы-тъ си, както сѣ нуждаемъ отъ хранѣ за тѣлѣ-тъ си. Прочее, молитва-та “Хлѣбъ-тъ нашъ насѣщный, дай го намъ днесъ,” сѣ приспособява и на двѣ-тъ. И ный можемъ да сѣ уповаваемы на Бога че той ще ни даде силъ на вѣрье. Ако смы повыкани да страдамы, той ще ни даде подпоркѣ въ страданія-та ни; ако смы повыкани да умремъ, той ще ни даде подпоркѣ при смърть-тъ ни. Той вынжы ще ни даде духовныхъ силъ и утѣшеніе на вѣрье, и слѣдовательно, не трѣбва да сѣ беспокоимъ, ако не ни ги дава прѣди да имамы нужды за тѣхъ. И додѣто прѣминуваемы дни-тъ на прѣбываніе-то си тука въ неговъ страхъ, ный ще видимъ доста отъ Божіѣ-тъ добринѣ да ны прави да сѣ “радуемъ вынжы.”

Много ужасно нѣщо е когато челоуѣкъ загынѣ чрѣзъ упорито отхвърляніе на Божественно-то спасеніе. Онзи който бѣдѣтува да сѣ удави и отхвърля поднесенъ-тъ му помощь, сжщо и онзи който е отровенъ и излива противоотровный-тъ лѣкъ, прѣдставя скърбно зрѣлище; но какво трѣбва да кажемъ за единъ душъ, коѣкото отхвърля искупитель-тъ и избира свое-то си разореніе? О души, прѣдпазвайте сѣ, и въздержайте сѣ отъ вѣчно самоубійство. Има още средство за спасеніе: “Повѣрвай въ Господа Іисуса Христа, и ще сѣ спасеши.” Да вѣрваемы въ Христа е да сѣ уповаваемы на Него. Нѣкои мыслятъ че спасительна-та вѣра е само да сѣ вѣрва че ученія-та на Слово-то Божіе, и наложенія-та въ него, сѣ истинны. Вѣра-та заключава това, но тя е нѣщо повече. Вый можете да вѣрвате че цѣла-та Библия е истинна, но да бѣдете изгубени вопръки ваше-то вѣрваніе. Вый трѣбва така да ѣхъ вѣрвате щото да дѣйствувате споредъ неѣхъ чрѣзъ упованіе. “Да уповаваемы на що?” ще кажете. Нека да промѣнимъ въпросъ-тъ прѣди да го отговоримъ. “Да уповаваемы на кого?” Вый трѣбва да уповаваемы на едно живуще лице, на Господа Іисуса Христа, който умръ за онѣзи които уповаватъ Нему, и живѣе да види щото онѣзи които той е искупилъ съ крѣвъ-тъ си сѣ сѣ напълно избавени отъ грѣхове-тъ си.

Господи, дай щото уми-тъ, които сж чули гласъ-тъ на твои-тъ пѣсни, никога да не чуватъ думы на роптаніе и споръ; щото очи-тъ, които сж видѣли твои-тъ велики любови, да видятъ и твои-тъ блаженни надѣждж; щото я-зыци-тъ, които сж пѣли *Святъ, Святъ Господь* . . . , да говорятъ и истини-тъ; щото нозѣ-тъ, които сж ходили въ церквѣ-тъ, да стѣпватъ по странѣ-тъ на свѣтлинѣ-тъ; щото тѣла-та, които сж вкусили твое-то живуще тѣло, да се възстановятъ въ новъ животъ. *Молитва на Источни-тъ Церквѣ.*

Най-велики-тъ чловѣци сж были най-скромни-тъ, като сж припознавали, както Нютона, че тѣ сж были като дѣца-та, които събиратъ чорухи или камъчета по морекы-тъ брѣгове, когато пространни-тъ океанъ на истинѣ-тъ лѣжи пензелѣдованъ прѣдъ тѣхъ. Едно скромно оцѣненіе на наши-тъ познания подкрѣпя всяко ещипнско познание, защото то ни приготвя да приедемъ още повече свѣтлинѣ. Умъ-тъ който сж мысли „богатъ, и пѣленъ съ стокъ,“ не търпи вече да уголѣмява магазинъ-тъ си или да засиля способности-тъ си; той е сиромашъ даже защото сж мысли богатъ; той е невѣжа даже за свое-то си невѣжество: такъвъ умъ, прочее, „не знае нищо още както трѣбва да знае.“ Но отъ други-тъ странѣ, заблѣжете какъ апостолъ-тъ утѣшава онѣзи които признаватъ че тѣ не знаѣтъ нищо; тѣ може да иматъ нѣщо по-добро отъ познание — тѣ може да иматъ любовъ.

НАСТОЯЩЕ-ТО ПОВЕДЕНИЕ НА БЪЛГАРЫ-ТЪ СПРЯМО ДРУГЫ-ТЪ НАРОДНОСТИ.

Извѣстно е на читатели-тъ ни че Великий-тъ Дукъ Никола при приѣманіе-то на Българско-то Духовенство и на прѣдставители-тъ е отпразилъ нѣкои свѣтѣ къмъ тѣхъ. Той е искалъ да впечатли въ умове-тъ имъ че бѣдѣще-то на Българскый-тъ народъ зависъ отъ негово-то поведение, и че понеже война-та е свършена, чувства-та, които сж се развили отъ свирѣж-тъ борбѣ, трѣбва сега да се замѣстятъ съ миролюбивы и пріятелскы наклонности къмъ съседы-тъ имъ отъ други-тъ народности. Ный вѣрваемы че народъ-тъ е наклоненъ да приеме тѣзи искрени и умны свѣтѣ отъ такова едно високо лице. Ный вѣрваемы още че по-благоразумни-тъ Българи напълно ги оцѣняватъ и се трудятъ да се съобразятъ съ тѣхъ. Настояще-то положеніе на Българскый-тъ народъ, обаче, е твърдѣ необыкновенно; той изведнѣждъ е былъ прѣнесенъ отъ подданническо въ господствующе племе; и страданія-та на минжло-то естествено възбуждатъ непріятелскы чувствованія къмъ онѣзи отъ които тѣ може да сж страдали. Но при всичко това, има много причини, които трѣбва да ги направятъ да забравятъ минжло-то и да покажатъ единъ миролюбивъ духъ.

1) Достоинство-то на Българскый-тъ народъ сега се опитва отъ образованны-тъ свѣтъ. Последни-тъ събитія сж обрѣкли погледи-тъ на милионы души въ Европѣ и въ Америкѣ къмъ Българіи. Милионы души сега говорятъ и пишжтъ за качества-та на Българскый-тъ народъ. Милионы души разискватъ въпросъ-тъ дали Българи-тъ сж въодушевени отъ просвѣтены-тъ начала на чловѣколюбіе-то или отъ варварскый-тъ духъ на отмъщеніе-то; дали тѣ сж достойни за гото-

вено-то имъ самоуправленіе или трѣбва да се държатъ съ единъ деспотическѣ рѣжж. Поведеніе-то на Българскый-тъ народъ ще рѣши този въпросъ, и наскоро чрѣзъ свой-тъ умѣренъ, простителенъ и пріятелскы духъ той ще спечели за себе си едно почетно мѣсто между образуваны-тъ народы, или чрѣзъ единъ свирѣжъ и отмъстителенъ духъ той ще обезчести себе си прѣдъ свѣтъ-тъ. Милиони-тъ пріатели на Българскый-тъ народъ въ Русіи, които сж направили прѣголыми жертвы за освобожденіе-то му, и милиони-тъ му пріатели въ други земи наблюдаватъ съ голѣмъ интересъ развитіе-то на характеръ-тъ му подъ тѣзи новы обстоятелства; и тѣ вѣнчки ще се зарадватъ твърдѣ много, ако той чрѣзъ свой-тъ чловѣколюбивъ и простителенъ духъ се покаже достоенъ за жертвы-тъ които тѣ сж направили и за съчувствіе-то косто тѣ сж изразили за него. Отъ други-тъ странѣ, тѣзи милиони пріатели ще се наскърбятъ, ако печатъ-тъ на образованны-тъ свѣтъ прогласи че Българитѣ употребяватъ отмъщеніе къмъ съседы-тъ си отъ други-тъ народности. Печатъ-тъ има свои настоятели и дописници навсякъдѣ, и нѣкои отъ тѣхъ сж непріатели на Българскый-тъ народъ. Тѣ ще побързатъ да обнародватъ всяко нарушеніе на права-та на Турекы-тъ или Еврейскы-тъ му съседы, и всяко угнетително дѣло. Тѣ даже може да увеличатъ нѣкои малкы обиды. Това като е така, колкото голѣмы и да сж были неправды-тъ, които Българскый-тъ народъ може да е прѣтърпѣлъ, той трѣбва постоянно да се трудн да не устѣпва на варварскый-тъ духъ на отмъщеніе-то.

2) Бѣдѣще-то политическо положеніе не е още напълно опрѣдѣлено, но надѣваемы се че то наскоро ще се опрѣдѣли; и рѣшеніе-то му ще се повлияе до нѣкъдѣ отъ политикѣ-тъ който народъ-тъ усвои. Степень-та на политическѣ-тъ властъ, която ще му се повѣри, ще се опрѣдѣли до нѣкъдѣ отъ въпросъ-тъ дали той е наклоненъ да ѣж употребн умно и чловѣколюбиво. Ако той, за злѣ честь, се покаже наклоненъ да употребн ново-придобитѣ-тъ си властъ за да угнетава съседы-тъ си отъ други-тъ народности, тогава нито Русія, нито други-тъ Европейскы Силы ще бѣдѣтъ расположены да му повѣрятъ пълнѣж практичѣж властъ. Въ такъвъ случай, войска-та която ще занимава Българіи, може да остане тамъ за по-дълго врѣме отъ колкото се прѣдлага сега. Ако, напротивъ, чрѣзъ постояннѣ-тъ си грѣжж за вѣнчки-тъ права на други-тъ народности той се покаже че е достоенъ за пълнѣж практическѣж властъ, тя безъ съмнѣніе ще му се даде.

3) Българскый-тъ народъ е единъ Христіанскы народъ. Той исповѣда да се управлява отъ начала-та на Евангеліе-то Христово. Жално е че тѣзи начала не сж по-напълно пріети у вѣнчки-тъ Христіанскы народы, но постепенно тѣ се ги приѣматъ. Споредъ това Евангеліе Богъ е баща-та на вѣнчки-тъ чловѣци и на вѣнчки-тъ народы, и слѣдователно вѣнчки-тъ чловѣци сж братія, и тѣ трѣбва да се обхождатъ единъ къмъ други братскы. Както той прави слѣнце-то да грѣе върху злы-тъ и добры-тъ, така той заповѣдва на чада-та си да правятъ добро на *всички-тъ* чловѣци до колкото могатъ, а не зло. Исусъ Христосъ е дошелъ да търпи и да спасе изгубены-тъ отъ вѣнчки-тъ народы. Каквыто и да сж были дѣла-та

имъ, той пакъ ги обыча, и е готовъ да прости и да спасе вѣнчки; и той желасъ щото вѣнчки, които исповѣдватъ Христіанскѣ-тъ вѣрж, да покажатъ такъвъ кроткѣж, дълготърпѣливъ и простителенъ духъ, щото свѣтъ-тъ да може да се убѣди че той е наистинѣж Сынъ Божій.

ОБРАЗОВАНИЕ-ТО ВЪ ФРАНЦІИ.

3.

Второстепенны училища. — Второстепенно-то въспытаніе у Франціи сж прѣподава въ лицей-тъ и въ общественны-тъ Колеги. Лицей-тъ съотвѣтствуютъ на Германскы-тъ Гимнази. Предметы-тъ които сж прѣподаватъ въ тѣзи училища сж Числителница, Алгебра, Геометрія, Землеописаніе, Исторія, Физика, Химія, Естествина Исторія, Рисованіе, Диплография, Латинскый и Германскый языци. Много отъ Френскы-тъ лица сж пансіонни. Наказаніе съ бой не се позволява въ тѣхъ, а чен въ други-тъ наказания сж изнекува умѣренность. Обществены-тъ колеги сж основаж на 1802. Тѣ сж установяватъ и поддържатъ отъ градове-тъ съ одобреніе-то на Правителство-то. Съ много отъ тѣхъ сж присѣдинени и пансіонни. Нѣкои отъ тѣхъ обематъ най-горни-тъ класове на лицей-тъ, други нѣкои долни-тъ и срѣдни-тъ, а още други и нѣкои отъ по-горни-тъ класове. Въ този родъ учебны заведенія сж включаватъ и църковны-тъ училища които сж надзираватъ и управляватъ отъ владицы-тъ, и въ много отношенія сж подобни на лицей-тъ. Освѣнъ тѣзи въ Франціи има и много частны второстепенны училища. На 1872 въ цѣлѣ-тъ Държавѣж имаше:

Лицей	80	съ 36,756	ученицы
Общ. Колеги	244	„ 32,744	„
Частны завед.	935	„ 74,585	„

Въ Паризъ сж е основало едно учителско училище въ косто сж приготвятъ учители за второстепенны-тъ училища. Курсъ-тъ въ онова заведеніе сж свършва въ три години.

Вышны училища. — Въ Франціи по настоящему има петъ факултеты или отдѣленія за высше-то образование, именно, за Богословіе, за Законовѣденіе, за Лѣкарство, за Математикѣж и Естествены-тъ науки, и за Книжевность или Философіи, Историѣж и Филологіи. Тѣзи факултеты които сж държавны заведенія, не сж слѣпи въ едни цѣлы университеты, както въ други държавы, но всѣкой факултетъ съставя едно отдѣлно и независно заведеніе. Основаніе-то на лѣкарскы-тъ факултеты сж начинъ на 1794; онѣзи на Законовѣденіе-то на 1804, а други-тъ на 1808. На 1876 въ Франціи имаше 6 Богословскы факултеты, 12 Законовѣдн, 6 Лѣкарскы, 15 за Естествены-тъ науки и Математикѣж, и 15 Философически и Исторически. Освѣнъ тѣзи тамъ има нѣколко заведенія за спницарство които сж броятъ въ число-то на высшы-тъ училища. На 1872 въ вѣнчки-тъ тѣзи разны факултеты имаше 420 учители и 14,570 ученици. На 1875 сж въведе новъ законъ който позволява на частны лица или дружества да основаватъ свободны заведенія (факултеты) за высше образование, три отъ които, ако сж съединятъ заедно, могатъ да съставятъ свободны университеты.

Особны и художественны училища. — Политехническо-то училище въ Паризъ е едно заведеніе съ военно настрѣеніе, и приготвя младежи за разны высшы художественны положенія, военны и гражданскы. На 1873 въ него имаше 19 профессора съ 20 помощники, и 426 у-

ченицы. Разны-тъ религіозны въроисповѣданія иматъ свои особны богословскы училища въ които сж прѣподаватъ разны въроученія. Тамъ има нѣколко училища по земледѣліе-то, рудокопство-то, часовникарство-то, по изящны-тъ искусства и по други художества. Освѣнъ тѣхъ, въ Франціи има 314 училища за сирачета въ които сж въспытаватъ повече отъ 15,745 дѣца.

КРУПОВА-ТА ФАБРИКА ЗА ТОПОВЕ

Г-нъ Крупъ, притяжатель-тъ на голѣмѣ-тъ фабрикѣж за топове въ Германіи, употребява 8,500 работници. Зданія-та свързаны съ тѣзи фабрикѣж покрыватъ 700 уваты земѣж, и мѣста-та около фабрикѣж-тъ обематъ 4,000 уваты. Цѣлото пространство е заградено съ едни стѣнѣж. Зданія-та съдържатъ 1,648 печи и 294 парны машины. Вѣнчка-та силна тѣзи машины е колкото сила-та на 11,000 коніе. Тѣзи голѣма фабрика въ единъ мѣсець може да некара 250 тона отъ обыкновеннѣж величинѣж, 30 тона съ единъ устѣж отъ 155 сантиметра, 15 тона съ единъ устѣж отъ 24 сантиметра, 8 тона съ единъ устѣж отъ 28 сантиметра и 1 тонъ съ единъ устѣж отъ 35 1/2 сантиметра. Отъ 1847 насамъ тѣзи фабрика сж некарала 15,000 тона отъ всякакъж величинѣж. Съ такавъ едни фабрикѣж Германія трѣбва да е добръ въорѣжена съ топове. Тя некарва не само топове и военны припасы, но и прѣти за желѣзници и всякакъж видове желѣзны колелета за локомотивы и кола.

РУСКЫ-ТЪ ПЛѢЧКИ ПРѢЗЪ ВОЙНѢ-ТЪ.

Отъ последни-тъ официалны изложенія сж види че между день-тъ въ който война-та сж обяви и подписаніе-та на прѣмиріе-то Руска-та Дунавска войска е прѣвзела 15 пашы, 113,000 чиновницы и войницы, 606 тона съ разны уста, 9,600 чадѣры, 140,200 пушкы, и 24,000 коніе. При тѣзи, 200,000 малкы орѣжжія, ятагани и пищови сж сж зели отъ Турекы-тъ нередовны войскы, и още 13,000 копія и ханджари.

Руска-та войска въ Азіи е прѣвзела прѣзъ войнѣ-тъ 14 пашы и 50,200 чиновницы и войницы, 662 тона, 16,000 чадѣры, 42,000 пушкы, 18,000 коніе и много военны припасы и храни отъ всякакъж видъ. Число-то на разны-тъ орѣжжія зеты отъ Азіатскы-тъ нередовны войскы на Портѣ-тъ е было тоже твърдѣ голѣмо, но подробности не сж дадени за него. Въ Европѣ, както и въ Азіи, едно голѣмо количество орѣжжія хлѣбъ и солъ сж е зело, още и много фишеци и баруть. Сърбскы-тъ войскы прѣзъ кѣсо-то врѣме въ косто сж бижж, тоже сж зели едни голѣмѣж плѣчкѣж, именно 238 тона, 10,000 пушкы и 31 знамени, освѣнъ военны припасы, хранѣж и коніе. — *Палъ Малъ Газетѣ.*

Въ Съединены-тъ Държавы има едни лѣкарѣ на 600 души; въ Англіи, едни на 1,672 души; въ Франціи, едни на 1,814 души; въ Австріи, едни на 2,500 души; и въ Германіи, едни на 3000 души.

Въ Индіи прѣзъ послѣдни-тъ 90 години 500,000 души сж изгубили живо-та си отъ морекы буры. Най-ужасна-та морекы бура сж случн на Окт. 31, 1876 когато една морекы волна удари на сушѣ-тъж и покри едно пространство отъ 3,000 четв. мили съ отъ 10 до 20 крака водѣж, и погуби почти въ едни минута 215,000 души.

СПЕКТЕЙТРЪ.

ТАЙМСЪ.

свърхти на Англичаните-тъ. Прочее, какво да-е доказателство, което би клонило да покрее този фактъ, може да бъде вредително даже ако и справедливо по само-себе си.

ИСТОЧНА-ТА КРИЗА.

ТАЙМСЪ.

Никакво средство не трѣбва да се остави неопытано за да прѣдварн избухваніе-то на еднѣж голѣмѣж войнѣж. Даже ако Англія и Руссія да не могатъ да се съгласятъ за прѣдставяніе-то на Договоръ-тъ въ единъ Конгресъ, то пакъ ще бѣде желателно да оттеглятъ силы-тъ си отъ околностъ-тъ на еднѣж столицѣ въ коѣто една искра произведена отъ едно случайно стѣлкновение може да подпали войнѣж-тъ. Ако бы Рускы-тъ войски да се оттеглятъ на нѣкоѣж така-вѣж точкѣж като Едрене и Англійска-та флота на Бесикскый-тъ Заливъ, веднага ще се почувствова обезпечность. Англія безъ съмнѣніе ще спечели много отъ такова промѣненіе; но може да се помисли че Руссія ще спечели повече. Случаи-тъ за едно внезапно сблъскваніе ще пчезинѣтъ, безпокойствіе-то и въ двѣ-тъ страны ще се умирн, и дѣло-то на прѣговеры-тъ ще може по-лесно да се слѣдва. Руссія трѣбва да земе въ вниманіе тѣзи нѣща. Англія ще може да стонъ въ настояще-то си въоръжено положеніе дълго врѣме безъ да прѣтърпи нѣкои вещественны повреди. Безпокойствія, неудобства и важни загуби ще има, по това ще бѣде въсяко. Руссія, отъ другѣж странѣж, ще почувствова бремене-то на настояще-то прѣмиріе толкова тежко щото тя трѣбва да го прѣкъсе рано или късно. Ако тя трѣбва да даде или да пріеме знакъ-тъ за войнѣж, тя ще има да се бие за по-тежки облаганія отъ Англіѣж.

Дейли Кроникль.

Всякой день сгнѣтая тѣлѣж-тѣ въ коѣшто ся движимѣ. Ако интересѣ-тѣ въ Англіїж и Европейскѣ-тѣ Договори сѣ въ опасность, и ако Руссіѣ заплашѣ да погѣлне земѣж-тѣ, която силно докача нашѣ-тѣ Индіїскѣ или Европейскѣ владѣнія, нека Англіїско-то Правителство да пастоя рѣчески прѣдѣ Руссіѣж за да ѣх накара да оттегли исканіѣ-та си; но ако Руссіѣ казва че тя е наклонна да влѣзе въ единѣ Конференціѣж и да разскѣва тѣзи въпросѣ, по единѣ пріѣтѣлскѣ начинѣ, и съ цѣль за едно мирно рѣшеніѣ, нѣй поддѣржамѣ че Правителство-то ще подлежи на голѣмѣ укорѣ ако то откаже да пріѣме единѣ подобнѣ политикѣж. Нѣй искамы щото наше-то Министѣрство да дѣйствуѣ откровенно и справедливо въ настоящѣ-тѣ кризѣж. Дори до този часѣ нѣй не можемѣ да намѣримѣ нѣкоѣж справедливѣж или благоразумнѣж причинѣж за непріѣтелство, и за това нѣй сѣ надѣвамѣ че Министѣрство-то ни ще усѣви единѣ пріѣтѣлскѣ тонѣ въ прѣговѣры-тѣ си съ Германскѣ-тѣ и Рускѣ-тѣ дипломаты, съ цѣль да сѣ споразумѣе за единѣ Конференціѣж която може да докара мирѣ. Ако тѣзи постѣпка не успѣе, нѣй ще бѣдемѣ задовѣли поне да чувствуѣамѣ и да вѣрѣамѣ че сѣмы искади едно мирно рѣшеніѣ прѣди да прибѣгнемѣ до сабіѣж-тѣж.

ГЕРМАНСКО-ТО ПОСРЕДСТВО.

ДЕБА, Паризъ.

За оногова който може да чете между лини-тъ, и особено за оногова който чете внимателно Германскы-тъ и Русскы-тъ вѣстници, е явно че всяко

успіє на Германійі сега клони да възстанови, не Европейско-то съгласіє, по съюзъ-тъ на трима-та Императоры, да доведе Австріѣхъ и Руссіѣхъ въ по-гольмо съгласіє, и да остави Англіѣхъ съвършено уединена. Когато нѣкой разгледа добръ политикъ-тъ на Руссіѣхъ, Австріѣхъ и Германійѣхъ — посредникъ-тъ — ще намѣри че тѣ работаятъ съгласно по такъвъ начинъ щото да уединиятъ Англіѣхъ. Ако това слѣдствіє ся придобые, то не ще приготви пѣтъ-тъ за миръ. Англія не ще ся оттегли. Тя ще има съ себе си 100,000 Турцы, 50,000 Гърцы, своѣхъ си войскъ, Индієскы-тъ си войскы, чудесияхъ-тъ си флотъ и неперечисаемы-тъ си средства, безъ да рачита на малкы-тъ Държавы конто Руссія енаскърбила. Повѣрително може да ся утвърди че подъ каквы да-е обстоятелства Австрія ще заплати за криахъ-тъ. Ако Руссія е побѣдоносна, тя не ще ся придържа о задълженія-та си, а ако ся побѣди, Англія не ще ся грыжи за интересы-тъ на Австріѣхъ.

ДН ПРЕСЕ, Віена.

Англія пѣма повече право да дава на себе си пълномощіе-то на Европѣ за рѣшеніе-то на настоящѣ-тъ кризѣ въ Истокѣ отколкото Русіія имаше право както тя обяви, да изпълнява рѣшеніята на Цариградскѣ-тъ Конференціи. Англія иска щото новий-тъ редъ на работи-тъ, който ще ся въведе въ Истокѣ, да стане върху основѣ-тъ на стары-тъ Договори. И ако Европа не припознае законность-тъ на тѣзи Договори, Англія ще обяви че тя сама ще прѣдприеме защитѣ-тъ на Европейско-то право, както направи въ врѣме-то на вселиаго Наполеона, и че тя ще прѣдприеме да извърши прѣсѣдѣ-тъ на Европѣ противъ Русііѣ чрѣзъ сѣщо-то право което Русіія прѣдприе да извърши прѣсѣдѣ-тъ на Европѣ противъ Турцііѣ. Европа вѣроятно ще гледа безчувствено на борбѣ-тъ която ще стане за защитѣ-тъ на законѣ-тъ ѝ.

Най Фрай Пресе, Віена.

Възможно е щото Русеія да ся съгласи на неканія-та на Англіѣж да подложн цѣлый-тъ Договоръ на Св. Стефанъ на Конгресъ-тъ. Ако това стане, то може да ся прѣдположи че Русеія е сполучила да ся споразумѣ съ другы-тъ Силы за условія-та на Договоръ-тъ, така щото Англія да остане сама въ Конгресъ-тъ съ възраженія-та си противъ тѣхъ. Това ся види да става отъ послѣднѣ-тъ прѣговори между Русеіѣж и другы-тъ Дворове подъ вліяніе-то на Германіѣж слѣдъ като ся видѣ че пѣма надежда за едно примиреніе между възглагове-тъ на Англіѣско-то и Руско-то Правителство.

ВОЕННИ ОБЛАЦИ.

Слѣдующе-то извличамы отъ единѣ
Американскы вѣстникъ отъ 23 мѣнялаго:
Положеніе-то въ Европѣ е рѣшитель-
но воинственно. Съ подписваніе-то на До-
говоръ-тъ на Св. Стефанѣ единѣ широкъ
небосклонъ за миръ ся появи въ Истокъ;
но той наскоро потъмнѣ пакъ отъ воен-
ны-тъ облацы, п една ужасна и съсы-
пителна бура ся види готова да избух-
не. Единчко-то пясненіе за положеніе-
то на Англіѣ е че Правителство-то ѣ
желае едикъ борбъ съ Руссіѣ, а не миръ.
Лордъ Дерби и Лордъ Карнарвонъ про-
умѣхъ намѣренія-та на Бикънисфилда
когато ся поиска прибавителенъ кре-
дитъ, п поднесѣхъ оставкы-тъ си. Пър-
вый-тъ ся убѣди чрѣзъ пясненія да о-
стане въ Министерство-то, п той вѣрва-

ше че устьѣнка-та направена отъ Русіѣ по-послѣ относително до занеманіе-то на Цариградъ ще оздрави миръ-тъ. По приготовленія-та за войнѣ слѣдвахъ по-живо отколкото по-наирѣдъ. Вєско-дѣйствіе дышаше враждебность, и нако-пецъ, при повѣкване-то на резерв-тъ (редѣн-тъ), послѣдній-тъ пріятель на миръ-тъ въ Министерество-то изгуби по-слѣдніѣ-тъ си повѣнѣхъ надеждѣ за едно мирно рѣшеніе. Когато той ся от-тегли отъ Правительство-то Русіѣ ся от-чая отъ едно пріятелско рѣшеніе на мѣ-чнотѣн-тъ.

За Американцы-тъ, които гледатъ на въпросъ-тъ безпристрастно, като пматъ едно голѣмо пріятелство и за двѣ-тъ Силы, разногласія-та между Руссіѣж и Англіѣж, въ това положеніе на работы-тъ, сж отъ малкъ важностъ относително до интересы-тъ на Британско-то Пріятелство. Тѣзи разногласія сж подигнати само отъ Лордъ Бикенсфилда. Закопни-тъ интереси на Англіѣж въ условія-та на миръ-тъ между Турціѣж и Руссіѣж сж по-маловажни отъ интересы-тъ на Австріѣж; при всичко това Англія сама иска щото Руссіѣя да ся съгласи да подложи всякойчленъ на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ за разглеждане. Освѣиь ако Руссіѣя приеме това условіе, Англія отказва да присѣтствува въ Конгресъ-тъ. Австрія поддържа че запазваніе-то на пълнъ свободж за дѣйствиѣ отъ Силы-тъ е достаточна гаранція, и е наклонна да влѣзе въ Конгресъ-тъ безъ повече обѣщанія отъ Руссіѣж. Последня-та мисли че, като е подложила цѣлый-тъ текетъ на Договоръ-тъ на всички-тъ Силы, нищо повече не може да ся иска отъ неѣж. Тя е съвършенно наклонна щото Конгресъ-тъ да разгледа всякойчленъ на Договоръ-тъ който досяга Европѣйскы-тъ интересы; но има нѣкои въпроси които ся касаѣтъ само до Руссіѣж и Турціѣж, и тѣзи не ще бждатъ прѣдъ Конгресъ-тъ за разискваніе. Русси-тъ виждатъ въ политикѣж-тъ на Англіѣж едно намѣреніе да ги лиши отъ плодове-тъ на побѣдж-тъ имъ, и тѣ обявяватъ че никога не ще напусятъ онова косто ся е извършило съ загубж-тъ на 100,000 войници и съ изживеніе-то на едно голѣмо съкровище.

Дали тѣзи взглядове сж прави или криви, тѣ сж такыва каквыто единъ побдитель подъ такыва обстоятелства е естественно бы поддржалъ. Съгласіе-то на Русіиѣ за да има Конгресъ показва нейнѣ-тѣ наклонност да слуша и да земе въ вниманіе съвѣтъ-тѣ на Европѣ въ рѣшеніе-то на великый-тѣ Источенъ Въпросъ. Упорство-то на Англіиѣ е безразсудно. Тя дава за едно малко нѣщо причинѣ за войнѣ. Тя обмысленно отхвърля единъ случай за да оздрави трагиченъ миръ. Тя прѣдизвиква една кървавѣ войнѣ. Защо да не устѣпи спорниѣ-тѣ точкѣ и да не отиде на Конгресъ-тѣ? Никакви права не ще се напуснатъ, никакви интереси не ще се турятъ въ опасностъ чръзъ това дѣло. Ако Конгресъ-тѣ не сполучи, по причинѣ на упоритостъ-тѣ на Русіиѣ, Англія може да се отправи до оружје-то съ много по-добры причины отколкото сега. Всяко почетно средство за оздравеніе-то на миръ-тѣ трѣба да се исчерпи прѣди да се прибѣгне на войнѣ; и ако Англія не направи това, тя не може да очаква съчувствіе отъ Америкѣ.

Какво ще значи едно обявление на войнѣ отъ Англіи? Англія ще ся бие ли за възстановленіе-то на цѣлость-та на Турекѣ-та Държавѣ? Искатъ ли тя

да възстанови ветхо-то положение на работи-тъ? Турция желала ли вмешательство на Англия? Явно, не. Безъ съмнѣніе, едно голѣмо бремѣ се е отнело отъ рамена-та на Султанъ-тъ съ отдѣленіе-то на Христіанскы-тъ области. Той е въ добры сношенія съ Русіей, може-бы съюзникъ на Царь-тъ, и вѣроятно той е доста уменъ да види че Англія-ско-то вмешательство не ще може да му помогне. Другъ въпросъ е подига: Англія дѣе ли ще бие Русіей? Турция може да бжде неутрална земя, и Англія не бы имала повече право да изважда войски на Турекъ земѣхъ отколкото на Австрійскъ или Германскъ. Да прѣдположимъ че Турция станѣ съюзникъ на Русіей, Англія ще бие ли и двѣ-тъ за да възстанови държавъ-тъ на първѣ-тъ?

Единичка-та дѣйствителна причина на неприятелско-то положеніе на Англія, споредъ наше-то мнѣніе, е *зависть* — зависть за растящъ-тъ силъ и за търговско-то бждѣще на Русіей; и най-добри-тъ граждани на Англія високо укоряватъ политикъ-тъ на единъ чело-вѣкъ, който ся види да ся управлява повече отъ Источны-тъ иден на свои-тъ прадѣды отколкото отъ прѣобладающы-тъ мнѣнія на Западъ въ днешно врѣме.

ПРОШЕНІЕ ДО Н. И. В. АЛЕКСАНДРА II.

(Ако слѣдующе-то прошеніе и да е было испратено прѣди нѣколко седмицы на Н. И. В. Александра II, ный го помѣстятъ въ листъ-тъ си сега, защото го намирамы интересно за цѣлый-тъ Българскый народъ. Ред.)

ВАШЕ ИМПЕРАТОРСКО ВЕЛИЧЕСТВО,

Долуподписани-тъ Българи отъ придунавскый градъ Тулча и отъ околности-тъ му, които съ сѣщъ-тъ великъ и живъ радостъ, както и други-тъ тѣхни братія, поерѣшихъхъ освобожденіе-то на Българію по благоволеніе на Ваше Императорско Величество и съ усилия-та на побѣдоносны-тъ Рускы войски, и на които надѣжда-та за бждѣще неподчиненіе на инородны правителства бѣ сѣщо тѣй силна, — тѣй съ голѣмо прикѣрбіе глѣдъ да ся говори днесъ въ общій печатъ за присѣдиненіе-то на единъ часть отъ Добруджъ къмъ Руманію.

Ваше Величество!

Тѣзи увѣренія на печата въ послѣдно врѣме получихъ такъвази конспетенціи, щото Българско-то населеніе въ нашій край справедливо поченъ да ся безпокон. Безъ да зема още думы-тъ на печата за пзраженіе на цѣлѣ-тъ истинъ и безъ да ся мысли въ състояніе да разбира тайны-тъ на дипломатіи-тъ, туй населеніе най-покорно моли Ваше Императорско Величество да земете въ призрѣніе неговы-тъ опасенія и онаи дѣлбокъ скръбъ, които му докарватъ на тоя часъ увѣренія-та на печата.

Присѣдиненіе-то на часть отъ Добруджъ къмъ Руманію, ако то напестинъ ся готови, ще нанесе на отечество-то ни такъвъ ущербъ въ матеріално, нравственно и политическо отношеніе, щото намъ не е възможно да поерѣцнемъ такъвъ комбинаціи хладнокрѣвно и да не призовемъ, въ сѣщо-то врѣме, отеческо-то вниманіе на Ваше Императорско Величество върху онѣзи основанія, които правятъ готовено-то присѣдиненіе съвършенно нежелателно за цѣлѣ Българію въобще и за подписаны-тъ частно.

Съ присѣдиненіе на часть отъ Добруджъ къмъ Руманію границы-тъ на наше-то отечество ся отдаляватъ отъ Русіей, на којто Българія трѣбва да

бжде тѣсно прильпена не само по причинъ на племенны-тъ и религіозны-тъ ѣвръзки съ благодѣтелкъ Русіей, но и вѣлѣдствіе на нейнѣ-тъ благодарность и на пейны-тъ бждѣщи нужды въ политическо и культурно отношеніе.

Естественны-тъ границы на отечество-то ни като ще ся развалятъ съ готовено-то присѣдиненіе, то случан за раздоры и несгласія съ братія-та Руманы не ще закѣснѣятъ да ся появятъ.

Тукашно-то Българско населеніе сѣ-кога като ся е отличавало съ своя патриотизмъ и съ свои-тъ жертвы, по сѣ-ко народно дѣло и съ това, е поставило себе си на чело на други-тъ народности въ край, за него ще бжде твърдѣ непоносима загуба да ся отрече отъ родно-то си мѣсто.

Българско-то тукашно населеніе като е не само най-давинишно-то, най-трудолюбиво-то и производительно-то, но и самый край официално въ Церковны-тъ и други актове като е припознатъ за часть отъ Българію, то голѣма загуба ще бжде за отечество-то ни откъсваніе-то отъ него на този богатъ съ промыслы и съ средства за водны сношенія и напоенъ съ Българскы потъ край.

Като подлагамы на милостиво-то усмотрѣніе на Ваше Императорско Величество горѣизложенны-тъ чувства и причины, ный си позволявамъ да попросимъ, въ име-то на отеческы-тъ Ви попеченія за Българію, да соблаговолите и прѣдотвратите онова злощастіе, което ще послѣдува за възстановено-то по Вашъ милость наше отечество, вѣлѣдствіе на отцѣпваніе-то отъ него на единъ часть отъ Добруджъ.

Тулча, Февруарія 1878.

Най-покорни-тъ и вѣрноподающи раби на Ваше Императорско Величество жители отъ градъ Тулча и околности-тъ.

РАЗНЫ ПОВІННЫ.

Говори ся че Русія опрѣдѣлила Князь Лабанова за свой посланникъ въ Цариградъ, който щѣлъ да трѣгне наскоро за тука. На 1858 той былъ вече дипломатическый-тъ прѣдставитель на Русіей прѣдъ Портъ-тъ. Турціи отъ своѣхъ странъ тоже назначила Шакиръ Паша за свой посланникъ въ С.-Петербургъ като го въздигнула на степенъ-тъ *Мюшира*.

Споредъ *А. Хералда* възстаніе-то на Помацы-тъ въ Родопскы-тъ горы още не было помпрено. Генералъ Тотлебенъ далъ пѣлнѣ власть на Рускы-тъ военны власти по тѣзи мѣста и имъ объявилъ че ще ги държи отговорны, ако възстаніе-то земе по-голѣмъ размѣръ.

Споредъ *А. Хералда* Генералъ Тотлебенъ настоялъ повторително прѣдъ Портъ-тъ да испраздни по-скоро крѣпости-тъ Шуменъ, Варна и Батумъ. И дѣйствително, военный-тъ корабъ *Селиме* донесе тѣзи дни тука 2,000 войници и 450 коніе отъ Варна.

Споредъ *Куріе d'Оріан* много кражбы и убійства ставали сега въ окръжія-та на Скопій и Велесъ, които още не сѣ занеты отъ Рускы-тъ войски.

Руманско-то Правителство издало заповѣдъ до мѣстны-тъ власти изъ Руманію да улесняватъ прѣминуваніе-то на Рускы-тъ войски и да избѣгватъ всяко нѣщо което може да ги раздражни.

Споредъ *Басиретъ* Плевненскый Гази Османъ паша въ отговоръ на единъ по-

сланникъ, който го попыталъ за мнѣніе-то му на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, казалъ така: "Ный ще назимъ да не нарушимъ членове-тъ на единъ Договоръ, който носи нашій-тъ подписъ, защото честь-та на Турціи като народъ е включена въ него. Но ако сила-та на събитія-та накара другъ Силъ да нека да го унищожи, ный не ще бждемъ толко-ва смѣшни щото да ся стараемъ да го поддържамъ."

Едно голѣмо и вѣхитително събраніе отъ Централный-тъ Спомагателенъ Комитетъ за съставяніе-то на единъ флотицъ отъ малкы корабы станѣло на 12 того въ С. Петербургъ. Управитель-тъ, Князь Долгоруковъ, прѣдсѣдательствовалъ, и вѣчки-тъ классове отъ жители-тъ присѣтѣхуваха въ него. Събраніе-то рѣшило щото всяка область въ Државъ-тъ да вторѣжи по единъ такъвъ корабъ, който да носи име-то ѣ.

ИЗВѢСТІЯ.

Който отъ родители-тъ или отъ родни-тъ на долосоменѣ-тъ желае да земе свѣдѣнія за тѣхъ, нека ся отнесе до Г-на Стаматіо Спануди въ Татавлѣ, улица *Дирекчи-Баши*, № 7, или до Гръцкѣ-тъ Патріаршіи или до Българскѣ-тъ Екзархіи.

Тодоръ Цесковъ, момче отъ село Пецтепн Врачанскъ казъ.

Бояна, момиче на 21-22 год. отъ Търново. Иванка Апостолова, момиче на 17-18 год. отъ Самоковъ.

Ангелка } сестры отъ Т. Пазарджикъ.

Еленка }

Стефанка Васплева, момиче съ повреде-но око отъ Дабія махалесп (?)

Петръ, момче на 15-16 год. отъ Свищовъ.

Василка, на 10 год. отъ Пловдивъ.

Катина, отъ Пловдивъ.

Нико Христовъ, на 11 год. отъ Арабаджи-кюй Ески-Зарекъ казъ.

Дончо Иванчовъ, на 14-15 год.

Станю Илювъ, на 18 год. отъ Софій.

Еринко, на 19 год. отъ Софій.

Елена, на 16 год. отъ Едрене.

Марія, на 14-15 год. отъ Софій.

Иванка, на 22 год. отъ Софій.

Иванка, съпруга на Андрея Коновъ отъ Циренъ Врачанскъ казъ.

Янаки Бакалъ Георгіевъ, момче на 10-11 год. отъ Румели кюй Бургащъ казъ, отнето отъ Черкезы-тъ Ахмедъ Ага и Сѣдр. Който знае нѣщо за това момче, умолява ся да ся отнесе до редакціи-тъ на "Зорницъ."

Ив. Панчевъ, Пловдивчанинъ, ся поминѣлъ въ чифлика на Матея Арзипановъ, Гюменъ Чифликъ, у Азіи, дѣто е былъ около петъ години. Той е оставилъ доста стока. Братія-та му или родни-тъ му ся извѣстятъ да ся отнесутъ въ Цариградъ до Г. Стаматія Спануди, който ще имъ покаже дѣ можтъ да търсятъ имота на покойный-тъ.

Г. А. Чолаковъ отъ Силистрѣ благодарни на Г-да Ив. Х. Делчовъ и Я. Доросеевъ за дѣто му были станѣли поржчителы да ся освободи отъ затворъ-тъ въ Балъкъ-Кесеръ у Азіи.

Около 60 Българи, които ся завържъхъ тука минѣлѣ-тъ седмицѣ отъ заточеніе, изразяватъ публично своѣ-тъ благодарность на Лейди Странгфордъ за дѣто имъ подарила по единъ Турекъ лиръ за да си отидѣтъ на родны-тъ мѣста. Завчера тя врѣчила и други 60 т. л. на единъ пріятель за да ги разда-

де на други новопришли заточеници които были тоже около 60 души.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШНЫ.

Берлинъ, 20 Апр. — Въ Берлинъ утѣривать че Генералъ Тотлебенъ има пѣлнѣ власть да ся споразумѣе направо съ Адмиралъ Хорнби за съврѣменно-то отегляніе на Рускѣ-тъ войскы и на Англіискѣ-тъ флотъ отъ околности-тъ на Цариградъ.

Паризъ, 21 Апр. — Германія силъ вторѣжава крайбрѣжія-та си въ Сѣверно и Балтійско море.

Лондонъ, 22 Апр. — Прѣговоры-тъ отсѣдватъ между Англіискый-тъ и Рускый-тъ Дворъ, тѣй както и между Рускый-тъ и Австрійскый-тъ. Германія прѣдлага тя да подложи Договоръ-тъ на Св. Стефанъ на Конгресъ-тъ вмѣсто Русіей, но това прѣдложеніе още не ся е пріемло.

Лондонъ, 22 Апр. — Дѣв важны събрания отъ прѣдставители-тъ на свобододобивы-тъ работнически дружества противъ стирани противъ чуждестраннѣ-тъ политикъ на настояще-то Правителство, нескани щото сѣществующій-тъ Парламентъ да ся распусне и да ся избере новъ, прѣди да ся даде конечно рѣшеніе за войнѣ.

Римъ, 22 Апр. — Италійскый-тъ Министръ на Внѣшны-тъ Дѣла объяви днесъ въ Сенатъ-тъ че Италійско-то Правителство желае да прѣдвари войнѣ-тъ, и да спомогне за събрание-то на Конгресъ-тъ. Той прибавилъ че послѣдны-тъ новины были по-благопріятны за миръ.

Віена, 22 Апр. — Заповѣдъ ся далъ за съсрѣдоточаваніе-то на 25,000 Австрійскы войскы върху границѣ-тъ на Босна.

Атина, 22 Апр. — Възстаннческы-тъ главатари въ Тесалію пріели прѣдложено-то отъ Англіискы-тъ *Консулы* прѣмиріе, които поржчителствували въ безпечность-тъ на челяди-тъ имъ. Англія ся обѣщала да поддържа странѣ-тъ имъ въ Конгресъ-тъ.

Лондонъ, 22 Апр. — Единъ адресъ съ 17,000 подписы моли Англіискѣ-тъ Царикъ да пріеме Конгресъ-тъ и да поддържи миръ-тъ.

С. Петербургъ, 22 Апр. — Правителство-то ся старае да избѣгне единъ кризъ. Казватъ че заповѣдъ ся дала за врѣщаніе-то на войскы-тъ въ Русіей.

Бомбей, 24 Апр. — Днесъ ся испратихъ войскы за Суезъ и Портъ Саидъ за да пазятъ Суезскый-тъ каналъ.

С. Петербургъ, 24 Апр. — Контъ Шуваловъ, Рускый-тъ посланникъ въ Лондонъ, ся очаква въ С. Петербургъ Недѣлѣ. Негово-то повикуваніе ся ся като знакъ на примиреніе между взглядове-тъ на Англію и Русіей.

Берлинъ, 25 Апр. — Генералъ Ротърънъ, Рускый-тъ воененъ привязаникъ ся пріелъ днесъ отъ Германскый-тъ Императоръ, комуто той врѣчилъ едно своржчно писмо отъ Рускый-тъ Императоръ.

Лондонъ, 25 Апр. — Голѣма надежда ся полага върху пѣтуваніе-то на Контъ Шувалова. Идуща-та седмица голѣмъ въпроси ще ся рѣшѣтъ въ С. Петербургъ.

Таймсъ казва че Англія не ще пріеме никакво спогожденіе върху Руско-прѣобладаваніе въ Турцію, но тя е склонна да пріеме цѣлѣ-тъ којто Русія отдаваше на войнѣ-тъ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелистическо Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ. Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Болджисъ.